

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

Qua ratione commouendi sint milites. Cap. XXXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69050)

sancti auxilio. si qua oritur dissensio, ad archipresbyterum, aut etiam, si opus est, ad episcopum deferatur.

Qua ratione commouendi sint milites.

Cap. XXXV.

CVM autem in hac vita varie oriantur perturbationes, variaque pericula immineant, quibus fit, ut optatissima pace frui non possimus, & idcirco bellum sit maximè necessariū: eliguntur quidam ad defendendam religionem & patriam, aut quia inter ceteros excellent, aut quia se ipsi offerunt, qui in disciplina militari versari dicuntur. Cum autem, ut Aristoteles scriptum reliquit, in urbibus sint supremi, mediocres, & infimi; milites inter supremos, & Reipub. defensores sunt collocandi. Quamobrè si interdum, ut tempore belli, orator Ecclesiasticus sermonem habeat; dicat sæpè, ad multos pertinere, defendere religionem Christi, pugnare pro sancta matris Ecclesie defensione, pro honore Dei, & pro ouibus, pretiosissimo Christi sanguine redemptis, si sit opus, moriendum esse: ad milites Christianos maximè spectare, iustitiã tueri, miseris hominibus subuenire: valde ignominiosum in militia esse, nihil aliud habere propositū, quàm ditari, quàm intemperantia se ipsum foedare, quàm, ubi quis victoriã reportauerit, à seipso, hoc est, à cupiditatibus suis, vinci. quo loco proponet illa verba sumpta ex lib. Regū: Esto vir fortis, & pugnemus pro legibus Dei nostri, & pro populo nostro. Quae verba explicās pugnent, dicat, oēs pro Christo, pro sanctis, sacramentis, pro sanctis monasterijs, pro virtutibus, pro libertate, pro pace, sumāt alacriter arma contra acerrimū Christiani nominis hostem, cōtra discipulū

K 2 sathana,

Sathana, contra impurissimum omnium flagitiorum ac scelerum hortatorem, crudelitatis ministrum: non posse non vincere, qui sic pugnat, cum mori pro religione, ac etiam captiuum duci, maxima propriarum affectionum & cupiditatum victoria sit existimanda: qua ubi dixerit, moderata quadam oratione addere poterit, se vehementer optare, ut omnes Christiani milites, Ioannem Baptistam praecursorem Domini, magistrum sequantur, eiusque verba in animo imprimant suo. cum enim ad sanctissimum illum virum accessissent milites, eumque ita interrogassent: Quid faciemus & nos? legimus eum respondisse: Neminem concutiatis, neque calumniam alicui inferatis, & contenti estote stipendijs vestris. Nam ita se res habet: qui abutuntur imperatoria potestate, aut militari, ad grauidum, laedendum, aut opprimendum aliquem commilitonum suorum, aut etiam victorum, cum vita eorum parcendum esse existimatur; qui calumnias inferunt, ut pecuniam extorqueant, ij certe nobilissimam disciplinam dedecorant, & potius sathana milites, quam Christi putandi sunt. quod tamen argumentum attingendum, non pluribus verbis explicandum dixerim, nisi fortasse inter Christianos, eosdemque catholicos, geratur bellum; quo tempore, haec qua diximus, commodius & vberius explicari poterunt.

Quomodò mercatores debeant commoueri.

Cap. XXXVI.

SVNT qui hoc vitae genus sibi eligunt, ut mercaturam Sexerceant; qui si aliundè viuere possunt; sapientium virorum iudicio non sunt laudandi, nisi ad finem laudabilem,